

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego W. C.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w dniu 22 października 2013 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w S. z dnia 6 września 2013 r. o uznaniu za bezskuteczny wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 czerwca 2013 r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 528 § 1 pkt 3 a contrario k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę w zakresie złożonego wniosku o przywrócenie terminu przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 6 września 2013 r. przewodniczący IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego uznał za bezskuteczny wniosek skazanego o przywrócenie mu terminu do sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 czerwca 2013 r. Podstawą tego zarządzenie było ustalenie, że skazany wezwany do usunięcia braku formalnego wniosku o przywrócenie terminu – polegającego na wskazaniu, kiedy ustała przeszkoda uniemożliwiająca skazanemu złożenie w ustawowym terminie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku – braku tego nie usunął, pomimo, iż był pouczone o rygorze uznania wniosku za bezskuteczny.

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany, podnosząc, że obrońca wprowadził go w błąd co do terminu odwołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne, albowiem dokonana kontrola odwoławcza zaskarżonego zarządzenia wskazuje na jego oczywistą wadliwość. Wymogiem formalnym składanego wniosku o przywrócenie terminu zawitego do dokonania określonej czynności procesowej jest złożenie tego wniosku w terminie 7 dni od dnia ustania przeszkody oraz dopełnienie razem z wnioskiem tej właśnie czynności, która winna zostać spełniona w terminie zawitym. Stosownie do treści art. 126 § 1 k.p.k. termin 7 dni na złożenie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania określonej czynności procesowej biegnie od dnia ustania przeszkody, a zatem od dnia następnego po dniu, do którego strona uprawniona do wykonania określonej czynności procesowej, nie mogła tej czynności procesowej wykonać z przyczyn od siebie niezależnych. Istotne jest zatem ustalenie, do kiedy istniała przeszkoda w niemożności dotrzymania terminu dla wykonania określonej czynności, a następnie zbadanie, czy składający wniosek o przywrócenie terminu do jej wykonania zmieścił się w ciągu siedmiu dni do złożenia tego wniosku. W realiach niniejszej sprawy czynnością, która winna zostać dokonana w terminie zawitym, a której obecnie dotyczy wnioski o przywrócenie terminu, było złożenie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Czynność ta nie jest skomplikowana od strony wymogów formalnych pisma, nie jest także objęta przymusem adwokackim. Termin do jej dokonania dla skazanego kończył się w dniu 2 lipca 2013 r., a zatem jeszcze tego dnia mógł on złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku. Jeśli zatem skazany dwa dni po upływie terminu zawitego, bo w dniu 4 lipca 2013 r., złożył wniosek o przywrócenie terminu dla złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, to niewątpliwym jest, że jednocześnie spełnił warunek zgłoszenia takiego wniosku w terminie 7 dni od ustania przeszkody. Inaczej należałoby przyjąć, że w dniu 27 czerwca 2013 r. ustała przeszkoda do wykonania tej czynności, ale przecież wówczas jeszcze termin do jej dokonania nie skończył biegu (termin kończył się w dniu 2 lipca 2013 r.).

Z tego powodu konieczne stało się uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy właściwemu sądowi celem merytorycznego rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu.

Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.